

[Justitsministeren]

skaffe en rettighed, som kvinderne har i dag. Jeg undrer mig over det og tror, det vil medføre en hulhed i kommende argumenter fra de pågældende, der ellers så stærkt taler kvindernes sag, at de vil være med til at afskaffe en speciel kvinderettighed på dette område. Jeg undrer mig også over, at jeg ikke har hørt deres røst i den forbindelse. Jeg tror, alle ved, hvem jeg tænker på i særlig grad, når det drejer sig om de personer, der i mange situationer siger, at de er kvindernes talskvinder.

Jeg mener i øvrigt også, at forslaget om fælles forældremyndighed efter separation og skilsmisse kan ses som eksempel på en lovgivning, der på forskellig måde modvirker ægteskabet. Ægteskabet har hidtil dannet grundlaget for fælles forældremyndighed; brydes denne eneret, kan man befrygte, som det også er sagt af flere, at det vil forstærke nogle opløsningstendenser, der kan spores, og som kan føre til, at familien, forældrene og deres fælles børn, ikke længere kan forblive den grundlæggende enhed i vores samfund – med rodløse og utrygge børn til følge.

Torben Lund (S):

Justitsministeren omtalte kvindernes ret og gjorde meget ud af at se ligestillingsrådets formand dybt i øjnene. Jeg vil gerne spørge justitsministeren, hvad det er for en ret for kvinder, der afskaffes ved dette lovforslag. Er der nogen som helst ret for kvinder, der afskaffes? Nej, ingen. Det, der sker, er, at kvinder får mulighed for at aftale med barnets far, som de måske også synes om, at de har fælles forældremyndighed. Det gives der en adgang til, men der tages da ingen rettigheder fra kvinder med dette forslag, ikke på nogen måde.

Så nævner justitsministeren yderligere, at børnene skulle blive kasterbold ved, at man skal tage en samtale med børn over 12 år. Ja men det fremgår jo direkte af den bestemmelse i lovforslaget, at man i to tilfælde kan undlade at tage samtalen, nemlig for det første hvis det er uden betydning for sagen; det kunne f.eks. være, at forældrene var fuldstændig enige om, hvordan forældremyndigheds- og samværsspørgsmålet skulle løses, og så ville det være urimeligt at trække børnene hen i statsamtet og tage en samtale med dem alligevel. For det andet kan man undlade at

tage en samtale med barnet netop i den situation, at det må antages at være til skade for barnet. Dermed er der vel i dette lovforslag taget højde for, at børnene ikke bliver kasterbold mellem forældrene ved, at de skal tvinges til en samtale. De skal kun ind til samtale i de situationer, hvor det må antages, at det ikke er til skade for barnet.

Yderligere nævnte justitsministeren, at rådgivningen ved statsamtterne var noget frygteligt noget, primært fordi det var dyrt, sådan som fru Pia Kjærsgaard havde sagt. Ja men man skal nu ikke bringe ret mange forældrepar igennem en mere heldig separation eller skilsmisse, før de udgifter, man har til rådgivere i en familierådgivning, er tjent hjem og tjent hjem mange gange. Man skal ikke redde problemerne for ret mange børn og for ret mange af disse forældre, før samfundet har en kolossal også økonomisk gevinst af at gennemføre en bedre rådgivning og vejledning. Det var noget, vi måske også kunne lære i social sammenhæng, hvor vi jo har en bistandslov, der også indeholder bestemmelser om rådgivning og vejledning, men en rådgivning og vejledning, som i hvert fald stærkt forsømmes i mange kommuner, og som kunne spare mange offentlige udgifter.

Må jeg til sidst sige, at jeg synes, justitsministerens tale om de svage i samfundet i denne forbindelse er rørende, den samme justitsminister, som er med i en regering, der med et meget spinkelt flertal – og dette med det spinkle flertal blev også nævnt – er med til at ødelægge tilværelsen for i tusindvis af familier i dette land.

Ebba Strange (SF):

Justitsministeren mente, at det ændringsforslag, vi fik ind ved anden behandling, var udtryk for en tyrkertro hos os på, at psykologer kan klare det, folk ikke selv kan klare. Jeg ved ikke, hvem der har den tyrkertro; jeg har den ikke. Men jeg ved, at folk, når det drejer sig om den slags sager, ofte og oftest er i en situation, hvor det er rart for dem at kunne have nogen uden for den tætte familiekreds at tale med og måske oven i købet nogen, som i kraft af deres erfaring og deres uddannelse har lidt forstand på, hvilke følelser der sættes i gang, og hvilke menneskelige problemer det kan medføre, at man havner i